

да се организира българско Опълчение, на което въ такъв случай, генералъ Столѣтовъ щѣлъ да бѣде назначенъ за началникъ. Освѣнъ това и Иванъ Сергѣевичъ Аксаковъ билъ писалъ на г-на Иванова, подъ никакъвъ прѣдлогъ, да не распуска доброволцитѣ, като за издържанието имъ испратилъ 2,000 рубли и обѣщалъ да испрати форменно облѣкло и въоружение, въ случай че се объяви война на Турция.

Най-послѣ, на 30 Мартъ, генералъ Столѣтовъ съобщилъ на И. С. Иванова, че войната е вече рѣшена и скоро ще се объяви, като го помолилъ, да свика на другия день всичкитѣ доброволци въ ерменското подворие, за да му ги прѣдаде по списъкъ.

На 31 Мартъ сутринята биле събрани, на опрѣдѣленото мѣсто, всичкитѣ доброволци, на брой 700 души, и г-нъ Ивановъ, като ги поздравилъ съ прѣдстоящия, въ скоро врѣме, походъ въ роднитѣ мѣста, обявилъ имъ, че тѣ отъ днесъ постъпватъ подъ командата на генералъ Столѣтова, като началникъ на бѣдѣщото българско Опълчение.

Доброволцитѣ съ голѣмъ вѣсторгъ посрѣщнали това съобщение и огласили подворието съ сърдечнитѣ викове „ура“, „да живѣе руския Царъ“ и „майка Руссия“! Слѣдъ това дошелъ генералъ Столѣтовъ, когото доброволцитѣ вѣстърженно привѣтствували.

Тѣзи, именно, доброволци пълняха двора на казармата на подолския полкъ. Тѣ бѣха облѣчени въ най-разнообразни костюми, като се започне отъ потури, опинци и калпакъ, едва ли не до фракъ, капела и чанта. — У нѣкой отъ тѣхъ дрѣхитѣ бѣха съвсѣмъ нови и чисти, но за туй у повечето — бѣха отъ съмнителна чистота и здравина.

Едни отъ доброволцитѣ сновяха изъ двора, други пѣкъ, събрани на купчини, си приказваха и се смѣяха, а трети се бѣха събрали при гимнастиката, по която нѣкои отъ тѣхъ, твърдѣ легко се катеряха, а по-тежичкитѣ, съ своитѣ непохватни движения, възбуждаха смѣхъ и шеги отъ страна на другитѣ доброволци. Щомъ влѣзохъ въ двора, доброволцитѣ замълчаха и даже онѣзи, които се бѣха покатерили по гимнастиката, слѣзоха отъ нея и всички застанаха мирно. Мнозина отъ тѣхъ познавахъ още отъ Сърбия. По между имъ азъ забѣлѣзахъ нѣколко, които служеха въ командуваната отъ мене рота. Азъ се спрѣхъ при одного отъ тѣхъ и моментално се видѣхъ заобиколень отъ множеството.